

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Chlostové a soudců JUDr. Michala Holuba a JUDr. Zuzany Hanákové, LL. M., ve věci

žalobce: **M. V.**, narozený dne xxx
bytem xxx Ruská federace
zastoupený opatrovníkem JUDr. Jakubem Svobodou, Ph.D.
sídlem Dušní 8/11, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **N. F.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupena advokátem JUDr. Janem Kňourkem
sídlem Kovanecská 2390/3, 190 00 Praha 9

o zaplacení částky 55 490 EUR (původně 4 000 000 RUB a 62 000 EUR) s příslušenstvím

o odvolání žalované i žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 26. července 2023, č. j. 34 C 379/2015-635

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku I. **mění** tak, že se zamítá žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 18 750 EUR s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 18 750 EUR od 19. 11. 2013 do zaplacení, jinak se v tomto výroku a v zamítavém výroku II. **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 258 250,265 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám JUDr. Jana Kňourka, advokáta.

(Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

- III. Žalovaná je povinna nahradit státu náklady v rozsahu 5,27 % nákladů vzniklých státu, jejichž výše bude stanovena samostatným usnesením, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Obvodního soudu pro Prahu 10.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozhodnutím soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 25 000 EUR s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 25 000 EUR od 19. 11. 2013 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.), dále zamítl žalobu, aby žalovaná zaplatila žalobci částku 10 000 EUR, 4 000 EUR, 9 000 EUR a 6 000 EUR s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z těchto dlužných částek od 19. 11. 2013 do zaplacení a dále částku 1 490 EUR spolu s příslušenstvím (výrok II.) a nakonec uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení 34 114 Kč, k rukám zástupce žalované, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.).
2. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobce původně domáhal po žalované zaplacení 4 000 000 RUB a 62 000 EUR s příslušenstvím. Žalobce tvrdil, že s žalovanou dne 18. 8. 2012 uzavřeli ústní dohodu, na základě které se žalovaná zavázala obstarat veškeré nutné podklady a požadavky k udělení povolení k trvalému pobytu v České republice pro žalobce a jeho rodinu a žalobce se zavázal za tyto služby žalované průběžně poskytovat finanční prostředky na nutné výdaje a dohodnutou odměnu. Žalobce uvedl, že dne 23. 8. 2012 si žalovaná za shora uvedeným účelem vyžádala na žalobci uhrazení částky 40 000 EUR. Dle jejího pokynu tuto sumu žalobce převedl na účet č. xxx/0300 na jméno p. S. B., manžela žalované. Žalobce téhož dne 23. 8. 2012 poslal žalované částku 8 000 EUR. Dne 24. 09. 2012 se žalovaná spojila s žalobcem s informací, že je možné získat příslušné povolení k trvalému pobytu společně s možností pracovního povolení, a za tímto účelem si žalovaná na žalobci vyžádala částku v celkové výši 4 000 000 RUB. Žalobce tedy dne 26. 9. 2012 převedl na účet vedený OAO Alfa Bank na jméno pí T. I. I. částku 3 600 000 RUB, a následně dne 17. 10. 2013 převedl na účet vedený OAO Alfa Bank na jméno žalované částku 400 000 RUB. Dne 15. 3. 2013 si žalovaná po žalobci vyžádala dalších 10 000 EUR za účelem vyřešení žádosti žalobce o vyhoštění jeho syna, p. K. V., z České republiky. Za tímto účelem žalobce dne 18. 3. 2013 převedl na jméno žalované částku 3 750 EUR, dne 19. 3. 2013 částku 3 750 EUR a dne 21. 3. 2013 částku 2 500 EUR. Dne 28. 4. 2013 si žalovaná po žalobci vyžádala dalších 4 000 EUR, jež měly sloužit k úhradě detektivních služeb za účelem zjištění informací ohledně bývalé manželky žalobce, pí M. V., a jejich syna, p. K. V. Téhož dne tak p. I. R., obchodní partner žalobce, předal tuto částku žalované v hotovosti. Celkem tedy žalobce uvedl, že žalované uhradil částku ve výši 4 000 000 RUB a 62 000 EUR. V následující době však ze strany žalované nebyly učiněny kroky směřující ke splnění závazku, a to i přesto, že žalobce k tomu žalovanou opakovaně vyzýval. Žalobce proto žalovanou dne 9. 11. 2013 písemně informoval o tom, že odstupuje od předmětné dohody, a opětovně ji vyzval, aby mu do 18. 11. 2013 poukázala na jeho bankovní účet veškeré jím poskytnuté finanční prostředky. Žalovaná však pro žalobce nic nezařídila a ani mu přes odstoupení od předmětné dohody a následné výzvy nevrátila nic z dosud poskytnutých částek.
3. Usnesením ze dne 21. 6. 2016, č. j. 12 Co 118/2016-36, Městský soud v Praze potvrdil rozhodnutí soudu I. stupně, kterým soud I. stupně zastavil řízení ohledně částky 4 000 000 RUB a 6 510 EUR pro nezaplacení soudního poplatku a ohledně zastavení řízení pro částku 55 490 EUR s příslušenstvím rozhodnutí změnil tak, že se řízení nezastavuje. Po tomto částečném zastavení řízení učinil žalobce předmětem řízení z částky 15 000 EUR částku 12 000 EUR s tím, že částku 3 000 EUR, která měla být vložena na účet žalované p. I. R., žalobce již nepožaduje. Částka 12 000 EUR byla dle žalobce určena pro zajištění právních služeb za účelem podnikání žalobce na území ČR, zajištění trvalého pobytu žalobce a detektivních služeb. Částka 10 000 EUR byla určena na vyhoštění syna žalobce, p. K. V., z České republiky. Žalobce dále učinil předmětem řízení částku

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

29 490 EUR z původně žalované částky 42 400 EUR, kterou žalobce předal manželu žalované, p. B., a která měla být užita k zajištění podkladů k trvalému pobytu pro žalobce a jeho rodinu. Částku 4 000 EUR měl uhradit žalobce prostřednictvím p. I. a R. a jako zálohu na detektivní služby vztahující se ke společnosti MxxxxA, s.r.o. Předmětem řízení tak byla částka 55 490 EUR s příslušenstvím.

4. Žalovaná nárok žalobce neuznala. K tvrzení žalobce, že účet č. xxx/0300 je účet p. S. B., namítla, že takový účet jmenovaná osoba v roce 2012 neměla. K dohodě o zajištění služeb mezi společnostmi OXXXX s.r.o. a společností GXXXX s.r.o. namítla, že se nejedná o smlouvu s žalovanou. K důkazům týkajících se zaslání uvedených částek žalované prostřednictvím finanční služby UVC Financial Services s.r.o. zaslaných dne 18. 3. 2013 v částce 3 750 EUR, dne 19. 3. 2013 v částce 3 750 EUR a dne 21. 3. 2013 v částce 2 500 EUR, tj. celkem 10 000 EUR (v přepočtu cca 250 000 Kč), žalovaná uvedla, že částku 250 000 Kč použila na úhradu právních služeb advokáta, který žalobce zastupoval. K záznamu z jednání ze dne 24. 8. 2012, který je podepsán žalovanou, pí T. I. a p. I. T., žalovaná namítla, že se jedná o potvrzení toho, že žalobce zmocnil k jednání spol. OXXXX a nikoliv žalovanou jako fyzickou osobu. Dále žalovaná namítla promlčení nároků žalobce. V podání ze dne 24. 3. 2023 žalovaná vyúčtovala služby poskytnuté spol. OXXXX žalobci následovně: částku 225 000 Kč uhradila spol. OXXXX spol. GXXXX s.r.o. za práce pro žalobce. Spol. SXXXX s.r.o. byla uhrazena částka 150 000 Kč s tím, že dokladem je závěrečná zpráva ze dne 18. 7. 2013. Na právní služby pro žalobce ve výši 200 002 Kč dle faktury ze dne 13. 10. 2013 a 60 000 Kč dle faktury ze dne 12. 10. 2013. Částka 199 650 Kč ve prospěch p. A. na pokyn žalobce, viz faktura ze dne 14. 10. 2013 a e-mail od žalobce ze dne 20. 8. 2012. Žalovaná dále vyúčtovala částku 125 000 Kč, kterou dle pokynu žalobce předala autopůjčovně A. VEINGOLD. Na úhradu právních služeb právníku H. A. M. zaplatila 649 250 Kč (tj. cca 25 000 EUR). Dále žalovaná uhradila částku ve výši 24 000 Kč spol. Kivanstav s.r.o. Za náklady spojené se služební cestou žalované do Ruské federace dle požadavku žalobce uhradila 62 500 Kč (letenka, stravné, ubytování, jednání). Celkem za služby žalované ve prospěch žalobce byla vynaložena částka: 1 695 402 Kč (tj. cca 65 283 EUR).
5. Soud I. stupně se nejprve zabýval tím, zda je ve věci dána pravomoc soudů České republiky věc projednat a rozhodnout. Shledal, že žalobce jako občan Ruské federace byl oprávněn dle čl. 1 a 2 Smlouvy domáhat se ochrany svých práv u soudů České republiky. Žalovaná je sice občankou Ukrajiny, avšak s trvalým místem pobytu na území České republiky, proto podle čl. 4 odst. 1. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepracované znění), (dále jen nařízení Brusel Ia/I bis), je dána pravomoc českého soudu. Podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 38 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci v občanských věcech podepsané v Moskvě dne 12. srpna 1982, vyhlášené pod č. 95/1963 Sb., je rozhodné právo české. Správně tedy dovodil pravomoc soudů České republiky k projednání věci.
6. Soud I. stupně dále dovodil, že žalovaná je ve věci pasivně legitimována. Žalobce zmocnil žalovanou jako fyzickou osobu plnou mocí ze dne 23. 8. 2012, aby ho zastupovala. Soud I. stupně proto dospěl k závěru, že žalovaná po celou dobu spolupráce vystupovala ve vztahu k žalobci jako fyzická osoba.
7. Soud I. stupně následně dospěl k závěru, že žalobce se žalovanou uzavřel v srpnu 2012 smlouvu o poskytování služeb, jejímž předmětem bylo poskytování služeb spočívající v obstarání podkladů k prodloužení dlouhodobého pobytu, udělení trvalého pobytu pro žalobce a jeho rodinu, ve zprostředkování detektivních služeb týkajících se zjištění informací ohledně třech bytových jednotek, které byly bez souhlasu žalobce prodány společností MxxxxA, s.r.o. a ve vyhoštění syna K. Dne 9. 11. 2013 žalobce odstoupil od smlouvy o poskytování služeb z důvodu nesplnění povinností žalovanou a stanovil žalované lhůtu do 18. 11. 2013 k vrácení veškerých finančních prostředků, které jí poskytl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. Soud I. stupně rovněž dospěl k závěru, že žalobce se žalovanou uzavřeli v srpnu 2012 smlouvu příkazní, na základě které se žalovaná zavázala pro žalobce zajistit doklady pro trvalý pobyt v České republice s tím, že předci žalobce jsou Češi, zprostředkovat zajištění rodokmenu matky a otce žalobce na území Ruské federace a Běloruské republiky a případné jednání v Ruské federaci, zprostředkování prodloužení víza na dlouhodobý pobyt žalobce, zprostředkování zajištění detektivní práce týkající společnosti MXXXA, s.r.o. Tuto činnost směřující k obstarání záležitostí pro žalobce soud I. stupně posoudil podle § 2430 o. z. Žalovaná se zavázala v průběhu 6 měsíců zařídit podklady pro povolení k trvalému pobytu pro žalobce a jeho rodinu s tím, že lhůta započala běžet nejpozději dne 23. 8. 2012.
9. Soud I. stupně věc posoudil tak, že žalovaná porušila smlouvu podstatným způsobem, když neposkytla žalobci po provedení sjednaných činností vyúčtování (detektivní služby, prodloužení dlouhodobého pobytu), a navíc se dostala s plněním příkazu spočívajícího ve vyvinutí činnosti k zajištění trvalého pobytu pro žalobce a jeho rodinu do prodlení, když žalovanou nebylo ani tvrzeno, že by byla žádost o povolení k trvalému pobytu pro žalobce a jeho rodinu podána, v tomto řízení byla předložena pouze žádost o vydání potvrzení o příslušnosti k české krajské komunitě v zahraničí. V důsledku toho soud I. stupně dospěl k závěru, že žalobci vzniklo právo od smlouvy odstoupit. Protože soud I. stupně shledal, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce poskytl žalované zálohu ve výši 51 490 EUR, měl by tedy právo na vrácení této částky, kterou žalovaná již poskytl. Vzhledem k tomu, že žalovaná pro žalobce některé činnosti uskutečnila, soud I. stupně shledal, že žalobce měl právo na náhradu do té doby neúčelně vynaložených nákladů, případně nákladů, které jsou nepřiměřené plnění smlouvy.
10. Soud I. stupně dospěl k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce poskytl žalované částku 12 000 EUR. Tato částka byla určena zčásti na detektivní služby, jež vyústily ve zpracování zprávy spol. SXXXS (co do částky 6 000 EUR odpovídající 150 000 Kč). S ohledem na provedené dokazování soud I. stupně dospěl k závěru, že šlo o cenu obvyklou (přiměřenou) poskytnutým službám. Žalobce dne 23. 8. 2012 předal manželce žalované částku 40 000 EUR, z níž předmětem řízení zůstalo 29 450 EUR. Účel těchto peněz žalobce vymezil k zajištění trvalého pobytu pro něj a jeho rodinu. Žalovaná při vyúčtování uvedla, že částku 225 000 Kč (9 000 EUR) použila na úhradu služeb spol. GXXXD směřujících k zajištění dlouhodobého pobytu žalobce, tato částka byla tedy řádně vyúčtována. Žalovaná dále vyúčtovala na služby advokátu H., který měl zpracovat rodokmen rodiny žalobce na Ukrajině a v Bělorusku, částku ve výši 25 000 EUR, kterou dne 4. 2. 2013 advokát H. vyúčtoval spol. OXXXO. Soud I. stupně však dospěl k závěru, že částka 25 000 EUR, kterou žalovaná uhradila advokátu H., nebyla řádně vyúčtována, neboť nebylo uvedeno, jaké služby poskytl, jaké činnosti vykonal, nebyl předložen ani samotný výstup práce advokáta, nelze tak posoudit, zda byla částka na dohledání rodokmene rodičů žalobce přiměřená. Soud I. stupně neshledal tyto náklady za účelně vynaložené, když svědek T. vypověděl, že tímto způsobem řešené žádosti o trvalý pobyt neměly valného úspěchu. Proto soud I. stupně výrokem I. rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 25 000 EUR odpovídající neúčelným nákladům představujícím obohacení žalované. Soud I. stupně dále nepřihlížel k částce 125 000 Kč, kterou žalovaná měla zaplatit společnosti Veingold s tím, že žalovaná neprokázala, že by prostředky byly vynaloženy na základě pokynu žalobce. Soud I. stupně rovněž nepřihlížel k částce 199 650 Kč určené na právní služby JUDr. Kňourka pro p. A. Z., vyúčtované žalovanou v podání ze dne 24. 3. 2023 s tím, že žalobce tuto částku neučinil předmětem řízení. Pokud jde o částku 260 002 Kč, kterou žalovaná vyúčtovala za právní služby pro žalobce na základě faktur vystavených JUDr. Kňourkem, žalovaná uvedla, že částka 10 000 EUR poskytnutá žalobcem ve třech splátkách byla určena na úhradu těchto služeb, kdy se však žalované nepodařilo věrohodně vysvětlit, jak by tato částka, kterou žalobce zaslal žalované ve dnech 18.-21. 3. 2013, mohla být použita na úhradu faktury vystavené dne 12. 10. 2013. Pokud šlo o částku 10 000 EUR, která měla být určena na zařízení odejmutí trvalého pobytu a vyhoštění žalobcova syna K., soud I. stupně shledal, že jde o jednání, kterému nelze přiznat ochranu, a proto žalobu co do částky 10 000 EUR zamítl. Soud I.

stupně rovněž zamítl žalobu co do částky 4 000 EUR, která měla být předána v hotovosti, neboť neshledal za prokázané, že ji předal žalobce. Soud I. stupně dále zamítl žalobu i co do částky 1 490 EUR s tím, že ji žalobce srozumitelně nevymezil. Protože soud I. stupně dospěl k závěru, že pro počátek běhu promlčecí lhůty bylo rozhodující okolností až samotné odstoupení od smlouvy ze strany žalobce, ke kterému došlo dne 9. 11. 2013, shledal, že nárok žalobce promlčen nebyl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř., tj. podle poměru úspěchu ve věci.

11. Proti výroku I. a III. rozsudku podala žalovaná odvolání, v němž vytkla soudu I. stupně, že zamítl návrh na výslech svědka T., kterým žalovaná chtěla prokázat účelnost služeb p. H. a A. M. v částce 25 000 EUR. Žalovaná namítla, že prokázala, že právník H. provedl svou práci na základě dohody o právním zastupování ze dne 4. 2. 2013, v níž je mj. uvedeno, že právník má pracovat na obnovení a získání rodných listů prarodičů žalobce v archivech Ukrajiny, oddělení evidence obyvatel, pasovém úřadu, církevních institucích. Dále je uvedeno, že záloha na právní služby ve výši 25 000 EUR bude vyplacena objednatelem služeb spol. OXXXO, což bylo učiněno. Advokát H. předal veškeré doklady dne 21. 8. 2013 žalobci, které se týkaly jeho prarodičů a celé jeho rodiny. Ve spise je rovněž žádost o vydání potvrzení o příslušnosti k české krajské komunitě v zahraničí zpracovaná svědkem p. I. T. ze dne 21. 1. 2013, kterou žalobce podepsal. Žalovaná namítla, že tímto dokumentem k zajištění trvalého pobytu žalobce a podepsaným žalobcem, na základě kterého byly objednány služby u právníka p. H., se soud I. stupně nezabýval, označil je za neúčelně vynaložené, aniž by tuto neúčelnost jakkoliv specifikoval. Svědek T. při své výpovědi dne 1. 2. 2023 uvedl, že práce na zadání rodokmenu byla zadána na Ukrajině, kde žalovaná měla právníka a jezdila tam. Svědek T. při své výpovědi dne 1. 2. 2023 uvedl, že „*žalobce byl s výsledkem činnosti žalované spokojený, děkoval, že jsme to pro něj zachránili*“. Pokud měl soud I. stupně určité pochybnosti o posouzení účelnosti služeb poskytnutých právníkem H. a měl potřebu se opírat o výpověď svědka T., měl povolit provedení důkazu výslechem svědka T.. Bez ohledu na neprovedení důkazu dalším výslechem svědka T. v uvedené věci, měl soud I. stupně dle žalované dostatek důkazů k posouzení provedení práce advokáta H. a řádně neodůvodnil údajnou neúčelnost jím vynaložených nákladů s formálním zdůvodněním nerozepsání nákladů při vyúčtování. Žalovaná dále uvedla, že existence platnosti originálu plné moci ze dne 29. 1. 2013 byla doložena soudu I. stupně tím, že žalovaná prokazatelně na základě této plné moci jednala s advokátem JUDr. Školoutem o zajištění dokumentů z předchozího zastupování žalobce s tím, že JUDr. Školout na základě existence originálu plné moci, který si ponechal, předal žalované nejen požadované podklady, ale dokonce k jejím rukám poslal i výpověď plné moci adresované žalobci. Žalovaná dále namítla, že soud I. stupně neprovedl výslech svědkyně T., která do konce roku 2020 pobývala na základě trvalého pobytu v České republice, a neodůvodnil jeho neprovedení. Namítla nepřiměřené průtahy při projednání této žaloby a že žalobní návrh neobsahuje jasné vyličení rozhodujících skutečností ve vztahu ke zbylému nároku. Žalovaná tedy odvolacímu soudu navrhla, aby rozsudek soudu I. stupně v nápadném rozsahu změnil tak, že žalobu zamítne, a přiznal žalované náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
12. Proti výroku II. a III. rozsudku podal žalobce odvolání. Podle žalobce soud I. stupně pochybil, pokud neprovedl důkaz výslechem svědka I. a R. a k prokázání skutečností, že z pokynu žalobce předal žalované osobně dne 28. 4. 2013 částku 4 000 EUR. Žalobce dále namítl, že to byla právě žalovaná, která vůči žalobci vystupovala v pozici odborníka na právní záležitosti související s pobytem v České republice a která zvolila postup pro dosažení žalobcova cíle tím, že by mělo dojít k vyhoštění syna žalobce. Pokud tedy soud I. stupně považuje jednání směřující k vyhoštění nevlastního syna žalobce za odporující zásadám demokratického státu, tento postup iniciovala žalovaná, nikoli žalobce. Cílem žalobce přitom bylo zajistit, aby se syn K. dostavil k výkonu vojenské služby na základě povolávacího rozkazu, v čemž žalobce nespatřuje jakékoli porušení zásad demokratického právního státu. Současně soud I. stupně odmítl ve věci provést důkazy, ze kterých by vyplynulo, že se syn K. vůči žalobci v minulosti dopustil nepoctivého a zavrženíhodného jednání, neboť ve spolupráci s bývalou manželkou žalobce inicioval vyloučení

žalobce ze společnosti, skrze kterou žalobce v České republice vlastnil majetek. Žalovaná měla jednak za úkol zjistit osud tohoto majetku a jednak žalobci dopomoci k zajištění trvalého pobytu na území České republiky, když prvotním důvodem k pobytu byla účast žalobce ve spol. MXXXA s.r.o., která však byla z popudu jeho syna ukončena. Žalobce dále rozporoval závěr soudu I. stupně, že náklady na detektivní služby společnosti SXXXS s.r.o. a náklady na služby společnosti GXXXD s.r.o. ve věci zajištění trvalého pobytu žalobce byly účelně vynaložené, protože žalované náleží kompenzace těchto nákladů v celkové výši 15 000 EUR. Dle žalobce nebyly v řízení žalovanou navrženy žádné důkazy, ze kterých by závěr o účelnosti vynaložených nákladů vypovídal. Žalovaná přitom v řízení nikdy netvrdila, ani neprokazovala, že by jí vynaložené náklady byly užitečné, a tedy mj. i přiměřené povaze a rozsahu plnění, za které je vynakládala. Žalobce dále namítl neúčelnost postupu, který spočíval ve vyžádání služeb právníka H.a A. M. , které mu nikdy nebyly řádně vyúčtovány, a nadále je otázkou, za co konkrétně měla být částka 25 000 EUR vynaložena. Co se týče důkazního návrhu výpovědi svědkyně I. k otázce pasivní legitimace žalované, žalobce jej označil za nadbytečný s tím, že žalovaná ve věci s žalobcem jednala výhradně svým jménem, když v rozporu s § 13a odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, neuváděla v komunikaci s žalobcem údaje o své firmě, jménu nebo názvu, sídle nebo místu podnikání a identifikačním čísle osob. Co se týče svědka T., žalobce jej rovněž označil za nadbytečný s tím, že svědek byl vyslechnut při jednání dne 1. 2. 2023 a vypověděl ke všem skutečnostem, na které se soud I. stupně i právní zástupci stran dotazovali, od té doby v řízení nepřibýly žádné nové skutečnosti. Žalobce tedy shrnul, že žaloba je projednatelná, v řízení bylo prokázáno, že žalobce žalované předal celkovou částku ve výši 51 490 EUR za účelem provedení činností v zájmu žalobce v České republice. Bylo na žalované, aby prokázala naplnění skutečností, které odůvodňují její právo si poskytnuté prostředky ponechat. Žalovaná však v tomto ohledu své břemeno tvrzení a důkazní neunesla. Část činností (služby H.a A. M.) žalovaná neprokázala. Pokud žalovaná prokázala, že nějaké služby měla poskytnout (společnosti GXXXD s.r.o. a SXXXS s.r.o.), neprokázala žádným způsobem účelnost nákladů na tyto služby vynaložených. V rozsahu částky 4 000 EUR je pak zamítnutí žaloby předčasné, neboť k prokázání předání této částky žalobce navrhuje provést výslech svědka R. a. Námitka žalované spočívající v údajné účelnosti služeb H.a A. M. , jejichž obsah zůstává nadále neznámý, je podle žalobce lichá vzhledem k paralelní realizaci jiného levnějšího postupu k dosažení téhož cíle. Žalobce tedy nejprve navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výrocích II. a III. zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, v dalším podání navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku II. změnil tak, že žalovaná je povinna žalobci zaplatit částku 30 490 EUR s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 19. 11. 2013 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, a aby odvolací soud uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení do 3 dnů od právní moci rozsudku, následně během ústního jednání navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že se žalobě vyhovuje v celém rozsahu, a současně přiznal náhradu nákladů řízení.

13. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212 a § 212a o. s. ř. při nařízeném jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), přičemž shledal odvolání žalované částečně důvodným, odvolání žalobce důvodným neshledal.
14. Odvolací soud po přezkumu rozsudku soudu I. stupně i řízení, které předcházelo jeho vydání, shledal důvodným pouze žalobcův požadavek na zaplacení částky 3 750 EUR, kterou dne 18. 3. 2013 převedl žalobce na soukromý účet žalované (viz č. l. 10), a částky 2 500 EUR, kterou dne 20. 3. 2013 převedl žalobce také na soukromý účet žalované jako fyzické osoby (viz č. l. 11). Odvolací soud má přitom za prokázáno, že sdělením, že žalobce ukončuje spolupráci se žalovanou dne 9. 11. 2013 (č. l. 208), tj. v reakci na žalobcův dopis žalované ze dne 5. 11. 2013, tj. odstoupením od smlouvy, žalobce uložil žalované termín zaplacení do 18. 11. 2013, žalovaná je v prodlení od 19. 11. 2013.
15. Odvolací soud proto shledal, že bezdůvodné obohacení vzniklo žalované jako fyzické osobě pouze v rozsahu částky 6 250 EUR s příslušenstvím.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

16. Pokud jde o ostatní částky, tedy částku 40 000 EUR, z níž po zpětvzetí žalobce požadoval částku 29 490 EUR, odvolací soud shledal, že v řízení bylo prokázáno, že tuto částku, tedy částku ve výši 40 000 EUR, předal p. S. B., jemuž ji žalobce převedl jednotlivými platbami, o čemž jsou založené pokladní doklady na č. l. 99 spisu, společnosti OXXXO s.r.o. (č. l. 98). Dále pokud jde o ostatní částky vydané na detektivní služby společnosti SXXXS s.r.o. ve výši původně 150 000 Kč, poté 225 000 Kč, na základě dohody o zajištění služeb, odvolací soud shledal, že vše bylo prováděno a placeno na účet společnosti OXXXO s.r.o. Pokud tedy žalobce uzavřel příkazní smlouvu, uzavřel ji se společností OXXXO s.r.o., jejíž je žalovaná jednatelekou, nikoli se žalovanou jako fyzickou osobou. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že s výjimkou výše uvedených dvou plateb v celkové částce 6 250 EUR, které byly prokazatelně poukázány na účet žalované jako soukromé fyzické osoby, všechny ostatní platby byly převedeny-poukázány společností OXXXO s.r.o. Z tohoto důvodu tedy odvolací soud shledal, že žalovaná není s výjimkou dvou plateb v celkové výši 6 250 EUR pasivně legitimována k vrácení těchto částek žalobci.
17. Z důvodů shora uvedených postupoval odvolací soud ohledně výroku I. podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a rozsudek soudu I. stupně v tomto výroku změnil tak, že se zamítá žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 18 750 EUR (= 25 000 EUR - 6 250 EUR) s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 18 750 EUR od 19. 11. 2013 do zaplacení, jinak jej v tomto výroku a v zamítavém výroku II. jako správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
18. Výrok o nákladech řízení před soudy obou stupňů je odůvodněn § 224 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř. Žalobce původně požadoval zaplacení částky 4 000 000 RUB (v přepočtu 1 329 440 Kč) a 62 000 EUR (v přepočtu 1 678 030 Kč), tj. celkem 3 007 470 Kč. Úspěšný byl v částce 6 250 EUR (v přepočtu 158 531,25 Kč), tj. po zaokrouhlení v 5,27 %. Po odečtení žalobcova neúspěchu (94,73 %) od jeho úspěchu (5,27 %) náleží tedy žalované 89,46 % z jí vynaložených nákladů v řízení před soudem I. stupně i soudem odvolacím, které jí je žalobce jako neúspěšný povinen uhradit.
19. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“), z tarifní hodnoty 55 490 EUR dle aktuálního kurzu EUR vůči CZK vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy byl úkon právní služby učiněn, tj.:
 - 1) převzetí a příprava zastoupení dne 29. 7. 2016 podle § 11 odst. 1 písm. a) a. t. (č. l. 42, kurz EUR 27,030, tarifní hodnota 1 499 894,70 Kč, sazba úkonu 14 300 Kč bez DPH),
 - 2) vyjádření žalované k žalobě ze dne 3. 11. 2016 podle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. (č. l. 62, kurz EUR 27,020, tarifní hodnota 1 499 339,80 Kč, sazba úkonu 14 300 Kč bez DPH),
 - 3) účast na jednání před soudem I. stupně dne 15. 3. 2017 od 13:10 do 14:05 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (č. l. 108, kurz EUR 27,020, tarifní hodnota 1 499 339,80 Kč, sazba úkonu 14 300 Kč bez DPH),
 - 4) vyjádření žalované ze dne 2. 5. 2017 k výzvě soudu I. stupně ze dne 10. 4. 2017 podle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. (č. l. 124, kurz EUR 26,890, tarifní hodnota 1 492 126,10 Kč, sazba úkonu 14 300 Kč bez DPH),
 - 5) účast na jednání před soudem I. stupně dne 7. 2. 2018 od 13:30 do 15:15 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (č. l. 249, kurz EUR 25,230, tarifní hodnota 1 400 012,70 Kč, sazba úkonu 13 940 Kč bez DPH),
 - 6) sepsání otázek na žalobce dne 11. 7. 2018 podle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. (č. l. 300, kurz EUR 25,930, tarifní hodnota 1 438 855,70 Kč, sazba úkonu 14 060 Kč bez DPH),
 - 7) vyjádření ze dne 16. 12. 2020 k výzvě soudu I. stupně ze dne 23. 11. 2020 podle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. (č. l. 418, kurz EUR 26,200, tarifní hodnota 1 453 838 Kč, sazba úkonu 14 140 Kč bez DPH),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- 8) účast na jednání před soudem I. stupně dne 1. 2. 2023 od 9:35 do 12:00 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t., tj. počítáno jako dva úkony právní služby (č. l. 489, kurz EUR 23,770, tarifní hodnota 1 318 997,30 Kč, sazba úkonu 13 580 Kč bez DPH),
 - 9) účast na jednání před soudem I. stupně dne 27. 3. 2023 od 10:00 do 10:52 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (č. l. 520c, kurz EUR 23,735, tarifní hodnota 1 317 055,15 Kč, sazba úkonu 13 580 Kč bez DPH),
 - 10) účast na jednání před soudem I. stupně dne 19. 4. 2023 od 13:05 do 14:00 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (č. l. 572, kurz EUR 23,470, tarifní hodnota 1 302 350,30 Kč, sazba úkonu 13 540 Kč bez DPH),
 - 11) účast na jednání před soudem I. stupně dne 12. 6. 2023 od 9:35 do 10:25 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (č. l. 593, kurz EUR 23,760, tarifní hodnota 1 318 442,40 Kč, sazba úkonu 13 580 Kč bez DPH),
 - 12) účast na jednání před soudem I. stupně dne 26. 7. 2023 od 12:15 do 12:33 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (č. l. 614, kurz EUR 24,050, tarifní hodnota 1 334 534,50 Kč, sazba úkonu 13 660 Kč bez DPH),
 - 13) odvolání proti rozsudku soudu I. stupně ze dne 18. 10. 2023 podle § 11 odst. 1 písm. k) a. t. (č. l. 652, kurz EUR 24,680, tarifní hodnota 1 369 493,20 Kč, sazba úkonu 13 780 Kč bez DPH),
 - 14) účast na jednání před odvolacím soudem dne 27. 2. 2024 od 11:20 do 12:45 podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (kurz EUR 25,335, tarifní hodnota 1 405 839,15 Kč, sazba úkonu 13 940 Kč bez DPH).
20. Odvolací soud nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v sepsání vyjádření ze dne 14. 3. 2017 (č. l. 95), vyjádření ze dne 2. 5. 2017 (č. l. 124), vyjádření ze dne 8. 4. 2018 (č. l. 276), vyjádření ze dne 17. 2. 2023 (č. l. 501), vyjádření ze dne 24. 3. 2023 (č. l. 509), vyjádření ze dne 14. 4. 2023 (č. l. 521), vyjádření ze dne 19. 4. 2023 (č. l. 568), vyjádření ze dne 19. 5. 2023 (č. l. 576), neboť vyjádření žalované mělo být řádné a bezvadné již v podání ze dne 3. 11. 2016 (č. l. 62), doplněném dne 2. 5. 2017 (č. l. 124).
 21. Odvolací soud taktéž nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v odvolání proti ustanovení opatrovníka žalobci ze dne 4. 3. 2020 (č. l. 460), neboť toto odvolání bylo usnesením odvolacího soudu ze dne 21. 11. 2022, č. j. 12 Co 309/2022-481, podle § 218 odst. b) o. s. ř. odmítnuto jako nepřipustné.
 22. Odvolací soud rovněž nepřiznal náhradu nákladů řízení za závěrečný návrh žalované (č. l. 605), neboť závěrečnou řeč vypracovanou v písemné formě nelze pokládat za písemné podání soudu týkající se věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) a. t., a proto za tento úkon nenáleží odměna (viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 5. 1999, sp. zn. 8 To 59/99).
 23. Odvolací soud tedy po sečtení výše uvedených sazeb přiznal žalované mimosmluvní odměnu za 15 úkonů (= 13 + 2 x 1) právní služby ve výši 208 580 Kč (= 14 300 Kč + 14 300 Kč + 14 300 Kč + 14 300 Kč + 13 940 Kč + 14 060 Kč + 14 140 Kč + 2 x 13 580 Kč + 13 580 Kč + 13 540 Kč + 13 580 Kč + 13 660 Kč + 13 780 Kč + 13 940 Kč), k níž připočetl 15 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. (15 x 300 Kč = 4 500 Kč) a náhradu DPH ve výši 21 % v částce 44 746,80 Kč podle § 137 odst. 3 o. s. ř. z částky 213 080 Kč, k níž náleží zaplacený soudní poplatek za podané odvolání ze dne 20. 11. 2023 ve výši 30 850 Kč (č. l. 663). Celková výše nákladů před soudy obou stupňů vzniklých žalované za uvedené úkony právní služby tak činila částku 288 676,80 Kč, z níž žalované náleží 89,46 %, tedy částka 258 250,265 Kč, kterou bylo žalobci uloženo zaplatit žalované do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jana Kňourka, advokáta. O lhůtě k plnění odvolací soud rozhodl podle § 160 odst. 1 o. s. ř. a o tom, že náhradu nákladů řízení je třeba zaplatit k rukám advokáta, podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Výrok III. o nákladech státu je odůvodněn § 224 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 148 odst. 1 o. s. ř. Vzhledem k tomu, že žalobce je zastoupen opatrovníkem (viz č. l. 460), je žalovaná v rozsahu svého neúspěchu ve výši 5,27 % povinna se podílet na nákladech, které v řízení hradil stát, a to nejen odměnu opatrovníka žalobce, ale též překlady listin, které byly v průběhu řízení provedeny. Odměna opatrovníka bude soudem I. stupně vyčíslena v samostatném usnesení. Z celkové částky odměny opatrovníka a překladů listin je žalovaná povinna zaplatit státu 5,27 %.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání jen za podmínek ustanovení § 237 o.s.ř. do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 27. února 2024

JUDr. Blanka Chlostová v. r.
předsedkyně senátu